Raad van State

200708860/1.
Datum uitspraak: 29 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/27268 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 5 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 december 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van
(hierna: de vreemdeling) om wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen en deze vergunning per 22 januari 2004 ingetrokken.

Bij besluit van 8 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, is uitsluitend een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank heeft beslist. Derhalve is geen sprake van grieven in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

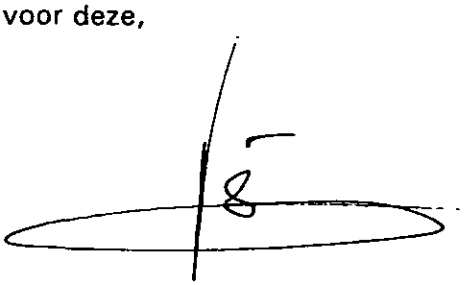
w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 januari 2008

309-540.
Verzonden: 29 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND

Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Proc.nr. : AWB 07/27268

Inzake [redacted] eiser,
gemachtigde mr. P. Ograjensek, advocaat te Echt,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

In deze beslissing wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Op 4 juli 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 8 juni 2007. Bij dit besluit heeft verweerder het bezwaar van eiser van 19 december 2006, gericht tegen het besluit van 5 december 2006, ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de eerder aan eiser verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken en daarnaast geweigerd de aan die vergunning verbonden beperking "voor verblijf bij partner" te wijzigen naar "voortgezet verblijf".

Voorts heeft eiser 4 juli 2007 de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen teneinde uitzetting hangende het beroep te voorkomen. Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is bij de rechtbank geregistreerd onder het procedurenummer AWB 07/27272.

Bij schrijven van 25 juli 2007 heeft eiser de gronden van het beroep ingediend.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden. De ingezonden stukken en het verweerschrift zijn in afschrift aan eiser gezonden.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 4 december 2007, alwaar eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door mr. M.R. Hoeksema. Als tolk was ter zitting aanwezig mevrouw N. den Heyer.

Vorenvermeld verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is eveneens op 4 december 2007 op een zitting behandeld.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, geboren op en van Egyptische nationaliteit, is op 10 april 2003 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking "verblijf bij echtgenote . Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 28 februari 2003, met een geldigheidsduur tot 28 februari 2004, en is laatstelijk verlengd tot 20 juli 2009.

Op 17 augustus 2006 heeft eiser een aanvraag tot het wijzigen van een verblijfsvergunning ingediend. Bij besluit van 5 december 2006 heeft verweerder vervolgens de eerder aan eiser verleende verblijfsvergunning ingetrokken per 22 januari 2004, omdat de relatie tussen eiser en zijn echtgenote per die datum feitelijk is verbroken. De aanvraag van 17 augustus 2006 is afgewezen, omdat er overigens geen grond bestaat aan eiser hier te lande voortgezet verblijf toe te staan op grond van artikel 3.51 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Tegen dit besluit is op 19 december 2006 een bezwaarschrift ingediend. Het bezwaar is bij het thans bestreden besluit ongegrond verklaard.

Van de zijde van eiser is in beroep gemotiveerd aangevoerd dat de verblijfsvergunning op grond van verblijf bij echtgenote ten onrechte is ingetrokken per 22 januari 2004. Volgens eiser is op 26 maart 2004 weliswaar het huwelijk tussen hem en zijn echtgenote ontbonden, maar heeft de samenleving feitelijk voortgeduurd tot juni 2006. Nu de relatie tussen eiser en mevrouw voornoemd aldus meer dan drie jaren heeft geduurd, komt eiser in aanmerking voor een vergunning voor voortgezet verblijf, zo is door eiser gesteld.

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit de toets in rechte stand kan doorstaan.

De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

Op grond van artikel 19 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken op de gronden als bedoeld in artikel 18, eerste lid (met uitzondering van onderdeel b van dat artikellid).

Ingevolge het bepaalde in artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

Ingevolge artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning verleend aan de vreemdeling van achttien jaar of ouder, die met

de hoofdpersoon een duurzame en exclusieve relatie onderhoudt, waarin de partners:
1°. niet tot elkaar in een zodanig nauwe relatie staan dat die naar Nederlands recht een huwelijksbeletsel zou vormen, en
2°. ongehuwd zijn en geen in Nederland geregistreerd partnerschap zijn aangegaan, tenzij het huwelijk door wettelijke beletselen, waarop geen invloed kan worden uitgeoefend, niet is ontbonden.

In de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), zoals die gold ten tijde van het bestreden besluit, is in onderdeel B2/2.7 neergelegd dat de vreemdeling en de persoon bij wie deze wil verblijven feitelijk moeten samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding moeten voeren. Zij dienen ook naar buiten toe, bijvoorbeeld naar de werkgever, de belastingdienst en de zorgverzekeraar, hetzelfde adres te voeren. Daarnaast dienen de vreemdeling en de persoon bij wie deze wil verblijven op hetzelfde adres in de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) te staan ingeschreven.

Overwogen wordt als volgt.

Niet ter discussie staat tussen partijen dat er niet langer sprake is van een duurzame en exclusieve relatie tussen eiser en mevrouw Hetgeen partijen verdeeld houdt, is de datum waarop van een verbreking van die relatie sprake is. Verweerder heeft zich in dit verband op het standpunt gesteld dat de relatie tussen eiser en mevrouw reeds per 22 januari 2004 was verbroken, terwijl eiser heeft gesteld dat dit pas sedert juni 2006 het geval is.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot het standpunt heeft kunnen komen dat er per 22 januari 2004 geen sprake meer was van een duurzame en exclusieve relatie tussen eiser en mevrouw Hetgeen door of namens eiser naar voren is gebracht, heeft de rechtbank niet tot het oordeel gebracht dat verweerders standpunt rechtens niet houdbaar is en van de door eiser gestelde datum in juni 2006 uitgegaan had dienen te worden.

Zo heeft verweerder doorslaggevend gewicht mogen toekennen aan de gegevens uit de GBA. Uit het uittreksel uit de GBA van de gemeente van is het verweerder gebleken dat vóór de datum van echtscheiding (26 maart 2004) al sprake was van een feitelijke ontwrichting van het huwelijk, nu mevrouw – anders dan eiser – zich reeds op 22 januari 2004 op het adres te heeft laten uitschrijven.

Eiser heeft daarentegen niets steekhoudends aangevoerd of overgelegd ter ondersteuning van zijn stelling dat nadien de feitelijke samenleving tot juni 2006 heeft voortgeduurd, ook al blijkt dat niet uit de gegevens uit de GBA.

Zo heeft eiser aangevoerd dat uit de GBA blijkt dat eiser en zijn echtgenote van 13 maart 2003 tot 22 januari 2004 hebben samengewoond. Over deze periode staat evenwel geen twijfel bij verweerder of er de facto nog sprake was van samenleving.

Voorts heeft eiser een tweetal schriftelijke verklaringen overgelegd – te weten van mevrouw als ook van ene heer , geboren op – waarin staat vermeld dat de samenleving tussen eiser en zijn *ex-echtgenote* *tot juni 2006 heeft voortgeduurd.* Dienaangaande heeft verweerder met rede gesteld dat hiermee geen sprake is van objectieve informatie die kan afdoen aan de informatie uit de GBA.

Tevens eiser in de gronden van beroep gerefereerd aan informatie die aan verweerder is toegestuurd per fax van 23 april 2007. In het verweerschrift van 29 november 2007 heeft verweerder gesteld de bedoelde fax niet te hebben ontvangen. Ter zitting heeft verweerder desgevraagd evenwel erkend dat deze fax en de bedoelde bijlagen, gelet op het faxjournaal en het daarop vermelde faxnummer, verweerder bereikt moeten hebben. De rechtbank volgt vervolgens evenwel verweerders nadere standpunt, dat de desbetreffende informatie, welke door eisers gemachtigde ter zitting nogmaals is overgelegd, de rechtmatigheid van het bestreden besluit niet aantast. Ten aanzien van de premieverklaringen van 14 april 2007 merkt de rechtbank op dat de premieverklaring gericht aan eiser de periode van 26 juli 2006 tot en met 31 december 2006 bestrijkt, terwijl eiser zelf niet heeft ontkend dat er sedert juni 2006 geen sprake meer was van een relatie in vorenbedoelde zin. Voorts kan uit de premieverklaringen ten aanzien van mevrouw niet worden afgeleid dat er sprake was van een gezamenlijke huishouding tussen haar en eiser tot juni 2006. Dat mevrouw , zoals blijkt uit de uitdraai van eisers ABN-AMRO-rekening, op 20 juni 2006 een bedrag van € 150,- op de desbetreffende rekening heeft gestort, klaarblijkelijk ter aflossing van een schuld aan eiser wegens gezamenlijk aangekochte meubelen, maakt tot slot evenmin dat hiermee is aangetoond dat tot juni 2006 sprake is geweest van een duurzame en exclusieve relatie tussen eiser en mevrouw op grond waarvan de verleende verblijfsvergunning niet eerder dan per juni 2006 ingetrokken had mogen worden.

Gelet op het vorenstaande moet het beroep, voor zover gericht tegen de ongegrondverklaring van het bezwaar tegen de intrekking van de verblijfsvergunning voor verblijf bij echtgenote per 22 januari 2004, voor ongegrond worden gehouden.

Vervolgens overweegt de rechtbank ten aanzien van het beroep, voor zover gericht tegen de ongegrondverklaring van het bezwaar tegen de afwijzing van de gevraagde vergunning voor voortgezet verblijf, als volgt.

Ingevolge het bepaalde in artikel 3.51 eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming met een persoon met niet-tijdelijk verblijfsrecht.

Artikel 3.52 van het Vb 2000 bepaalt dat in andere gevallen dan genoemd in artikel 3.51, de verblijfsvergunning regulier onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf, kan worden verleend aan de vreemdeling die

rechtmatig verblijf heeft gehad en van wie naar het oordeel van verweerder wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

Reeds nu, voorgaande overwegingen in aanmerking nemend, de door verweerder gehanteerde datum van intrekking van de eerder verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor verblijf bij (ex-)echtgenote 22 januari 2004, de toets in rechte kan doorstaan, voldoet eiser niet aan de in artikel 3.51 gestelde voorwaarde dat sprake moet zijn van een verblijf in Nederland op basis van een vergunning in verband met gezinsvorming gedurende een periode van drie jaren. Het beroep van eiser op voornoemd artikel faalt derhalve.

Voorts is gesteld noch gebleken dat er sprake is van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan van eiser niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat en er derhalve een vergunning op grond van het bepaalde in artikel 3.52 van het Vb 2000 verleend zou moeten worden.

Gelet op het vorenstaande is ook het beroep, voor zover gericht tegen de ongegrondverklaring van de afwijzing van de vergunning voor voortgezet verblijf, ongegrond.

Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr.drs. E.J. Govaers in tegenwoordigheid van mr. W.A.M. Bocken als griffier en uitgesproken in het openbaar op - 5 DEC. 2007

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier,

Afschrift verzonden op: - 5 DEC. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

Mr. H.G.M. Hilkens *
Mr. J. Cuijpers
Mr. A. van den Eshoff **
Mr. P. Ograjensek
Mr. L.E.I.K. Jaminon

* Specialist Letselschades (lid LSA)
** Specialiste Familierecht (lid VFAS)
** Echtscheidingsbemiddelaar

Wilhelminalaan 232
Postbus 39, 6100 AA Echt
Tel.: 0475 - 48 50 80
Fax.: 0475 - 48 22 68
Internet: www.hilkens.nl

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
7446
B 19 DEC 2007
ZAAKNR. A8160
AAN: V2
BEHANDELD: DD: PAR:

Hilkens◆Cuijpers◆van den Eshoff
A d v o c a t e n

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingen
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

TEVENS PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

Echt, 19 december 2007

Inzake : TND hb/12795207/PO/NJ

Uw ref. : /

Geachte dames en heren,

Bijgaand gelieve u aan te treffen namens mijn cliënt de heer , een hoger beroepschrift gericht tegen de uitspraak van de rechtbank te Roermond d.d. 5 december 2007. Een kopie van de bestreden uitspraak gelieve u bijgaand aan te treffen als productie 1.

Productie 1 zal u per telefax worden toegezonden, de overige producties 2 tot en met 4 inclusief de toevoegingsaanvraag zullen bij het exemplaar dat u per post wordt toegezonden, gevoegd worden. Tevens zal het beroepschrift in tweevoud aan u per post worden toegezonden.

Het betreft overigens een toegevoegde zaak, een kopie van de toevoegingsaanvraag gelieve u bijgaand aan te treffen. Zodra de definitieve toevoeging is verleend, zal deze u worden toegezonden.

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten ten laste dienen te worden gebracht van de rekening courant van Hilkens Cuijpers van den Eshoff Advocaten die is geopend bij de Raad van State.

In het vertrouwen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en in afwachting van uw berichten.

Hoogachtend,

P. Ograjensek

Hilkens, Cuijpers, van den Eshoff Advocaten is een maatschap van twee praktijk BV's.
Opdrachten worden uitsluitend door de maatschap aanvaard. De maatschap is alleen aansprakelijk voor zover de verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering dekking zal verlenen.

2007\12.7952\5.DOC

Hilkens◆Cuijpers◆van den Eshoff
Advocaten

Een toevoeging is aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
19 DEC 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Raad van State
Te
's-GRAVENHAGE

Inzake

Naam	:
Voornamen	:
Woonplaats	:
Adres	:
Verder te noemen	: appellant
Te deze zake woonplaats kiezende ten	
Kantore van de advocaat en procureur	: mr. P. Ograjensek
Kantoorhoudende te	: 6101 JL Echt
Adres	: Wilhelminalaan 232
Postadres	: postbus 39, 6100 AA Echt

Welke tot het instellen van dit hoger beroepschrift bepaaldelijk is gevolmachtigd en als zodanig in rechte voor hem zal optreden.

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten ten laste dienen te worden gebracht van de rekening courant van Hilkens Cuijpers van den Eshoff Advocaten die is geopend bij de Raad van State.

Verweerder in deze is:

Naam	: **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE; IMMIGRATIE- EN NATURALISATIEDIENST**
Postadres	: Postbus 70567 5201 CZ 's-HERTOGENBOSCH

2007\12.795203.DOC

Appellant, wonende te aan de voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van mevr. mr. P. Ograjensek advocaat en procureur, welke tot het instellen van dit hoger beroepschrift door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd, kantoorhoudende aan de Wilhelminalaan 232, Postbus 39, 6100 AA te Echt, dient hierbij een hoger beroepschrift in.

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage nevenzittingsplaats Roermond van 5 december 2007, verzonden dezelfde dag (AWB07/27268) waarin deze het beroepschrift van appellant ongegrond verklaard. Een afschrift van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd (**productie 1**).

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellant is van mening dat er in onderhavige procedure *'vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven'*, zoals in het parlement is overwogen bij de instelling van onderhavige 'beperkte vorm van hoger beroep' (TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28). Het onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens appellant derhalve niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VW2000.

Grief 1.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat verweerder in redelijkheid tot het standpunt heeft kunnen komen dat er per 22 januari 2004 geen sprake meer was van een duurzame en exclusieve relatie tussen eiser en mevrouw Driessen.

TOELICHTING:

Appellant heeft tijdens zijn procedure herhaaldelijk te kennen gegeven dat zijn relatie met mevrouw Driessen feitelijk heeft voortgeduurd tot juni 2006. Gedurende deze periode hebben zij samengewoond echter zij verbleven bij vrienden, onder andere in Maastricht zodat dienaangaande door appellant geen GBA-uittreksels konden worden overgelegd.

Appellant heeft de Immigratie- en Naturalisatiedienst tijdig op de hoogte gebracht van de verbreking van zijn relatie. Appellant heeft helaas geen kopie van dit schrijven bewaard. Ook heeft appellant hieromtrent contact gehad met een van de medewerkers van de IND info-lijn. Appellant heeft moeten constateren dat zijn berichten de IND niet hebben bereikt.

Namens appellant werden in de bezwaarfase een schriftelijke verklaring overgelegd van mevrouw d.d. 19 december 2006 (**productie 2**) en een schriftelijke verklaring van dhr. d.d. 14 maart 2007 (**productie 3**), welke beiden verklaren dat de relatie tussen appellant en mevrouw ondanks de ontbinding van het huwelijk, feitelijk nog heeft voortgeduurd tot juni 2006.

Daarnaast werden door appellant d.d. 23 april 2007 (**productie 4**) een aantal bescheiden overgelegd ter onderbouwing van zijn standpunt dat zijn relatie met mevrouw feitelijk nog heeft voortgeduurd tot juni 2006. Het betrof een aantal brieven van CZ welke appellant had ontvangen van mevrouw waaruit volgt dat mevrouw de premies voor appellant altijd heeft voldaan. Daarnaast heeft appellant een aantal afschriften van zijn bankrekening bij ABN AMRO bijgevoegd. Op 20 juni 2006 staat vermeldt dat appellant een schuld van € 150,00 heeft afgelost aan mevrouw . Appellant geeft aan dat deze schuld betrof meubelstukken welke zij gezamenlijk hadden aangeschaft. Aangezien de internetbankrekening van appellant niet verder teruggaat dan het aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst overgelegde afschrift en appellant niet meer beschikt over papieren afschriften, was appellant niet in de gelegenheid nadere bewijsstukken over te leggen. Voor zover zijn mogelijkheden dit toelieten heeft appellant aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst middels objectiveerbare bescheiden aangetoond dat zijn relatie met mevrouw ook na echtscheiding feitelijk heeft voortgeduurd.

Tijdens de hoorzitting heeft appellant aangegeven dat de reden voor de echtscheiding was het feit dat bij mevrouw twijfel was gerezen omtrent de motieven waarom appellant een relatie met haar was aangegaan. Om aan zijn echtgenote te bewijzen dat hij vanwege zuivere motieven met haar in het huwelijk was getreden, heeft appellant ingestemd met de echtscheiding om op deze wijze aan zijn echtgenote te bewijzen dat zijn motieven oprecht waren, nu ook na het beëindigen van het huwelijk de relatie tussen beiden werd voortgezet. Er was dan ook in het geheel geen sprake van een beëindiging van de relatie.

Voor wat betreft de inschrijving in het GBA wordt namens appellant opgemerkt dat mevrouw zorg droeg voor de inschrijvingen bij de gemeente, hij heeft zich daar zelf nimmer mee bemoeid. Dat appellant en mevrouw volgens het GBA-overzicht van de IND niet op hetzelfde adres zouden hebben staan ingeschreven, betekent uiteraard niet dat zij niet toch feitelijk op hetzelfde adres samen gewoond hebben, hetgeen ook het geval was zoals door mevrouw en de heer werd bevestigd.

Gezien het bovenstaande is de rechtbank dan ook ten onrechte tot de conclusie gekomen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er per 22 januari 2004 geen sprake meer was van een duurzame en exclusieve relatie tussen eiser en mevrouw .

Grief 2.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat hetgeen door of namens eiser naar voren is gebracht, de rechtbank niet tot het oordeel gebracht dat verweerders standpunt rechtens niet houdbaar is en van de door eiser gestelde datum in juni 2006 uitgegaan had dienen te worden.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de Toelichting op Grief 1 naar voren werd gebracht -- welke hier als volledig herhaald en ingelast dient te worden beschouwd -- kan deze overweging van de rechtbank geen stand houden.

Grief 3.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat eiser niets steekhoudends heeft aangevoerd of overgelegd ter ondersteuning van zijn stelling dat nadien de feitelijke samenleving tot juni 2006 heeft voortgeduurd, ook al blijkt dit niet uit de gegevens uit de GBA.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de Toelichting op Grief 1 t/m 2 naar voren werd gebracht -- welke hier als volledig herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – kan deze overweging van de rechtbank geen stand houden.

Grief 4.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat met betrekking tot de door eiser overgelegde schriftelijke verklaringen van mevrouw als van dhr.. verweerder met rede heeft gesteld dat hiermee geen sprake is van objectieve informatie die kan afdoen aan de informatie uit de GBA.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de Toelichting op Grief 1t/m 3 naar voren werd gebracht – welke hier als volledig herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – kan deze overweging van de rechtbank geen stand houden.

Grief 5.

Met betrekking tot de namens appellant per fax d.d. 23 april 2007 aan verweerder overgelegde bescheiden overweegt de rechtbank ten onrechte dat daarmee niet is aangetoond dat tot juni 2006 sprake is geweest van een duurzame en exclusieve relatie tussen eiser en mevrouw

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de Toelichting op Grief 1 t/m 4 naar voren werd gebracht – welke hier als volledig herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – kan deze overweging van de rechtbank geen stand houden.

Grief 6.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat het beroep, voor zover gericht tegen de ongegrondverklaring van het bezwaar tegen de intrekking van de verblijfsvergunning voor verblijf bij echtgenote per 22 januari 2004, voor ongegrond wordt gehouden.

TOELICHTING:

Nu de relatie tussen appellant met mevrouw feitelijk nog heeft voortgeduurd tot juni 2006 en appellant zijn eerste verblijfsvergunning op 13 maart 2003 heeft ontvangen, stelt appellant zich dan ook op het standpunt dat op het moment dat de relatie met mevrouw feitelijk werd beëindigd hij inmiddels drie jaar in Nederland rechtmatig verblijf had gehad op grond van deze relatie. De Immigratie- en Naturalisatiedienst is dan ook ten onrechte overgegaan tot intrekking van zijn verblijfsvergunning.

Gezien mede hetgeen hierboven onder de Toelichting op Grief 1t/m 5 naar voren werd gebracht – welke hier als volledig herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – kan deze overweging van de rechtbank geen stand houden.

Grief 7

Ten onrechte verklaart de rechtbank het beroep voor zover gericht tegen de ongegrondverklaring van de afwijzing van de vergunning voor voortgezet verblijf, ongegrond..

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1 t/m 6 – welke hier als volledig herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, heeft de rechtbank ten onrechte het beroepschrift ongegrond verklaard.

Conclusie:

Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appellant in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens meent appellant dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoekt appellant uw college derhalve:

- De aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen;
- Zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat dat de aan eiser verleende verblijfsvergunning regulier niet zal worden ingetrokken, althans dat de door eiser verzochte wijziging van zijn verblijfsvergunning zal worden verleend in die zin dat aan eiser een verblijfsvergunning regulier voortgezet verblijf zal worden toegekend, althans hem een vergunning tot verblijf wordt verleend;
- Althans de rechtbank in die zin opnieuw een uitspraak te laten doen;
- Met veroordeling van verweerder in de (proces)kosten.

Echt, 19 december 2007

Advocaat